

BIJLAGE L 2.

N°. 13.

NOTA omtrent de zwavelmijnen op Saba.

PETER JAMES HASSELL en JACOB EVERY, oorspronkelijk eigenaren van de gronden, waarop de zwavelmijnen van Saba gevonden worden, verhuurden in 1866 deze gronden voor 21 jaren aan ALBERT G. MARCIAL, met het recht aan den laatsten om zwavel weg te voeren en te verschepen.

Op denzelfden dag droeg deze MARCIAL zijne rechten over aan PETER F. STOUT en WILLIAMS C. ROBERTS, die hunne verkregen rechten wederom in 1867 te Philadelphia overdroegen aan CHARLES ANDREW POIZAT.

Dezelfde PETER JAMES HASSELL en JACOB EVERY droegen reeds in 1861 al hun recht op de zwavel, die in bovengemelde gronden kon gevonden worden over aan DANIEL JAMES HASSELL EVERY, die in 1874 de helft van zijne rechten aan de moeder van den minderjarige THOMAS NELSON COCKFIELD PANDT, ten behoeve van dezen minderjarige, en de andere helft aan GEORGE DOYLE verkocht.

Deze laatsten verkochten hunne rechten in 1874 en 1875 wederom aan NICKOLAS CORNU'ALL HENWOOD.

Deze HENWOOD kocht in 1874 van de meergenoemde PETER JAMES HASSELL en JACOB EVERY dezelfde gronden, die CH. A. POIZAT in huur had.

Hierdoor ontstond een proces tusschen POIZAT en HENWOOD, dat in 1879 eindigde met ontzegging van den eisch van POIZAT tegen HENWOOD tot ontruiming van het stuk grond in quaestie, op grond dat de eerste tekort schoot in het bewijs, dat hij het eerst in het genot van het stuk grond was gekomen.

In 1876 droeg HENWOOD $\frac{1}{4}$ gedeelte van zijne rechten over aan JOHN GODDEN en $\frac{1}{4}$ aan G. THOMAS MAC NISH.

In 1889 of 1890 droegen HENWOOD en MAC NISH hunne rechten wederom over aan de Sulphur Mining Company te Philadelphia, zoodat nu de zwavelmijnen van Saba voor $\frac{3}{4}$ gedeelte in handen dier Maatschappij en voor $\frac{1}{4}$ gedeelte in handen van JOHN GODDEN zijn.

Sedert Juni 1876 zijn de toen gestaakte werkzaamheden aan deze mijnen niet weder hervat, niettegenstaande in 1889 of 1890 vanwege de Amerikaansche Maatschappij nieuwe onderzoekingen werden gedaan, die aanvankelijk schenen tot eene hervatting der werkzaamheden te zullen leiden.

De plaatselijke gesteldheid van het eiland schijnt de ontginning hoogst bezwaarlijk te maken en de eigenaren schijnen nog geen middel te hebben gevonden waardoor winstgevende exploitatie mogelijk zou zijn.